

Sygn. akt VII U 1979/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Włodzimierz Czechowicz

Protokolant: Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2017 r. w Warszawie

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 25 października 2016 r. znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 25 października 2016 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. K. prawo do emerytury pomostowej od dnia 19 czerwca 2016 roku;
2. nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

J. K. w dniu 15 listopada 2016 r. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 25 października 2016 r., znak: (...). Odwołujący nie zgadzając się z zaskarżoną decyzją wskazał, że przez cały okres swojego zatrudnienia pracował na stanowisku hutnika formowacza wyrobów szklanych, które to stanowisko zalicza się do pracy w warunkach szczególnych zgodnie z załącznikiem nr 1 poz. 8 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 r. Odwołujący wniósł o zaliczenie do pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w:

- Hucie (...) w P. od dnia 2 września 1974 r. do dnia 30 września 1985 r., gdzie pracował na stanowisku hutnika formowacza wyrobów szklanych;
- Hucie (...) od dnia 15 listopada 1985 r. do dnia 26 stycznia 1986 r. oraz od dnia 13 lutego 1990 r. do dnia 4 maja 1992 r.;
- u R. i E. P. od dnia 7 kwietnia 1994 r. do dnia 31 lipca 1995 r.;
- (...) od dnia 1 czerwca 1996 r. do dnia 13 czerwca 1997 r.;
- (...) od dnia 12 czerwca 1989 r. do dnia 31 grudnia 1989 r.

- (...) (M. P.) od dnia

1 sierpnia 2009 r. do dnia 29 sierpnia 2016 r., gdzie pracował na stanowisku hutnika szkła (k. 2-3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi

na odwołanie wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy uzasadniając swoje stanowisko stwierdził, że J. K. po dniu 31 grudnia 2008 r.

nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w okresie zatrudnienia od dnia 1 sierpnia 2016 r. do dnia 29 sierpnia 2016 r., ponieważ pracodawca odwołującego w piśmie z dnia 20 września 2016 r. wskazał, że w firmie nie występują stanowiska pracy zaliczane do warunków szczególnych. Wobec powyższego Oddział odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej (k. 4 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 12 maja 2016 r. wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o przyznanie prawa do emerytury pomostowej (k. 1 a. e.).

Zgodnie z zaświadczeniem z dnia 24 czerwca 2013 r. wystawionym przez (...) Sp.

z o.o. z siedzibą w G., odwołujący w okresie od dnia 12 lutego 2005 r. do dnia

9 maja 2008 r. był zatrudniony na stanowisku hutnika szkła stale i w pełnym wymiarze czasu pracy bezpośrednio przy ręcznym formowaniu wyrobów szklanych w hutnictwie szkła zaliczanym do warunków szczególnych na podstawie załącznika Nr 1 poz. 8 ustawy z dnia

19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Prace te zostały ujęte również

w Zarządzeniu nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 r.

w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze

w zakładach pracy resortu chemicznego i lekkiego w wykazie A, Dziale XII pkt 3 pod pozycją 3 (k. 33-35 a. e.).

Zgodnie z zaświadczeniami wystawionymi w dniu 14 czerwca 2016 r., przez M. P. - (...) z siedzibą w L. praca odwołującego w okresach od dnia 5 lipca 1988 r. do dnia 7 czerwca 1989 r. oraz od dnia 4 maja 1992 r. do dnia 31 marca 1994 r. na stanowisku hutnika szkła - formowacza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy bezpośrednio przy ręcznym formowaniu wyrobów szklanych w hutnictwie szkła zalicza się do warunków szczególnych na podstawie załącznika Nr 1 poz. 8 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Prace te zostały również ujęte w Zarządzeniu nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego

z dnia 7 lipca 1987 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach

lub szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu chemicznego i lekkiego w wykazie A, Dziale XII pkt 3 pod pozycją 3 (k. 17-19 a. e.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w oparciu o własne ustalenia wydał decyzję z dnia 16 sierpnia 2016 r., znak: (...) odmawiającą odwołującemu przyznania prawa do emerytury pomostowej. Organ rentowy odmówił odwołującemu świadczenia, gdyż po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał on prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Organ rentowy uznał do pracy wykonywanej

w warunkach szczególnych w myśl art. 4 ustawy okresy zatrudnienia odwołującego: od dnia

2 września 1974 r. do dnia 4 maja 1976 r., od dnia 12 maja 1978 r. do dnia 30 września

1985 r. z wyłączeniem okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej, od dnia 6 lipca

1988 r. do dnia 7 czerwca 1989 r., od dnia 5 maja 1992 r. do dnia 31 marca 1994 r., od dnia 24 czerwca 1997 r. do dnia 30 czerwca 2001 r. oraz od dnia 12 lutego 2005 r. do dnia 9 maja 2008 r., co dało łącznie 18 lat i 8 miesięcy (k. 63 a. e.).

Firma (...) z siedzibą w L. zawarła z odwołującym umowę o pracę w dniu 1 sierpnia 2009 r. na okres próbny od dnia 1 sierpnia 2009 r. do dnia 31 października 2009 r. na stanowisku hutnika szkła w pełnym wymiarze czasu pracy z terminem rozpoczęcia pracy wyznaczonym na dzień 1 listopada 2009 r. (k. 37 a. s.). Następnie Firma (...) z siedzibą w

L. zawarła z odwołującym umowę o pracę w dniu 30 października 2009 r. na czas nieokreślony na stanowisku hutnika szkła w pełnym wymiarze czasu pracy z terminem rozpoczęcia pracy wyznaczonym na dzień 1 listopada 2009 r. (k. 35 a. s.).

Umowa została rozwiązana na mocy porozumienia stron z dnia co wynika ze świadectwa pracy z dnia 30 sierpnia 2016 r. J. K. był zatrudniony w firmie (...) w okresie od dnia 1 sierpnia 2009 r. do dnia 29 sierpnia 2016 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku hutnika szkła. Za pracownika opłacana była składka na fundusz emerytur pomostowych (k. 67 a. e. i k. 30-31 a. s.).

Zgodnie z zakresem obowiązków z dnia 1 sierpnia 2009 r. odwołujący na stanowisku hutnika szkła miał za zadanie przygotowywać stanowisko pracy, nabierać porcji masy szklanej na puszczel do kształtowania, nadawać odpowiedni kształt w zależności

od aktualnego zapotrzebowania tzw. wolno-formowanie, odstawić ukształtowany wyrób

do odprężarki tunelowej oraz zrobić porządek na zajmowanym stanowisku po zakończeniu pracy (k. 81 a. e., k. 32 i 36 a. s.).

Zgodnie z zakresem obowiązków z dnia 1 sierpnia 2016 r. odwołujący na stanowisku hutnika szkła miał za zadanie dodatkowo wydmuchiwać wyroby szklane do formy w okresie od dnia 1 sierpnia 2016 r. do dnia 29 sierpnia 2016 r. (k. 83 a. e. i k. 32 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. ponownie w oparciu

o własne ustalenia wydał zaskarżoną decyzję z dnia 25 października 2016 r., znak: (...) odmawiającą odwołującemu prawa do pobierania emerytury pomostowej. Organ rentowy wskazał, że odwołujący po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych zgodnie z art. 4 ustawy organ rentowy nie zaliczył okresu zatrudnienia odwołującego od dnia 1 sierpnia 2016 r. do dnia 29 sierpnia 2016 r., ponieważ przeprowadzone postępowanie wyjaśniające potwierdziło w ocenie organu rentowego, że w zakładzie pracy M. P. nie była wykonywana praca w warunkach szczególnych. Organ rentowy przyjął za udowodnione 38 lat, 1 miesiąc i 10 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz staż pracy w warunkach szczególnych odwołującego w wymiarze 18 lat i 8 miesięcy (k. 89 a. e.).

Sąd Okręgowy ustalił, że odwołujący w spornym okresie czasu pracował w firmie prowadzonej przez M. P., gdzie był zatrudniony na stanowisku hutnika szkła. Do obowiązków odwołującego należało formowanie szkła poprzez nabieranie go na pałę i puszczel, przygotowanie warsztatu oraz robienie karafek i dzbanków. J. K. wykonywał przy piecu duże dzbanki i większe rzeczy aniżeli szklanki czy kieliszki. Odwołujący wydmuchiwał wyroby szklane do formy, które naciągał około półtorametrowym puszczelem. J. K. świadczył tego samego rodzaju pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na rzecz tego samego pracodawcy także w poprzednich okresach zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy w systemie trzymianowym. W miejscu wykonywania obowiązków pracowniczych było naświetlanie. J. K. był narażony na wzywy, wskutek których można zachorować na ołowicę (zeznania świadków M. P., C. S. oraz przesłuchanie odwołującego w charakterze strony - k. 23, 39

i 61-62 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zawartego w aktach sprawy, w tym z akt rentowych, zeznań świadków M. P., C. S. oraz przesłuchania odwołującego. Zdaniem Sądu dokumenty w zakresie, w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniały i tworzyły spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były kwestionowane przez strony sporu w zakresie ich autentyczności, a zatem wynikające z nich wnioski należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Sąd również uznał za korelujące ze sobą zeznania świadków i odwołującego. Sąd uznał zeznania świadków za w pełni wiarygodne, ponieważ były to osoby, które bezpośrednio współpracowały z odwołującym w spornym okresie czasu pracy i wskazały na charakter czynności, które wykonywał J. K. w spornym okresie czasu pracy. Świadek M. P. będący bezpośrednim pracodawcą odwołującego wskazał, że J. K. wykonywał tę samą i tożsamą pracę, co podczas dwukrotnego zatrudnienia u tego samego pracodawcy

w latach 90-tych. Zeznania świadka S. Sąd również ocenił jako wiarygodne, mimo początkowego ich składania na rozprawie w dniu 21 lipca 2017 roku w stanie po spożyciu alkoholu.

Sąd uznał jedynie za niewiarygodne oświadczenie sporządzone przez firmę (...) z dnia 4 października 2016 r. M. P. wskazał, iż w jego firmie nie występują stanowiska pracy w warunkach szczególnych, a jedynie w miesiącu sierpniu 2016 r. pracownicy wykonywali dodatkowe czynności polegające na wydmuchiwaniu wyrobów szklanych do formy. Dokument ten pozostaje w opozycji do innych dowodów zgromadzonych w sprawie.

Jak bowiem wynika ze świadectwa pracy wystawionego w dniu 30 sierpnia 2016 r. przez M. P., pracodawca opłacał za J. K. składkę na fundusz emerytur pomostowych. Dodatkowo w toku postępowania Sąd ustalił na podstawie zeznań M. P., że odwołujący będąc zatrudnionym w firmie na przestrzeni 20 lat, wykonywał tożsame czynności, które zostały w latach 90-tych zakwalifikowane przez pracodawcę jako praca wykonywana w warunkach szczególnych.

Wobec treści pisma J. D. z dnia 3 października 2017 roku oraz zaświadczenia Szpitala (...) w R. o niemożności stawieństwa Sąd Okręgowy odstąpił od odpuszczenia dowodu z jego zeznań. Sąd uznał ponadto zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

(...) Oddział w W. z dnia 25 października 2016 r., znak: (...) jako zasadne podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych

(Dz. U. z 2017 r., poz. 664) zwanej dalej „ustawą”, pracownikowi przysługuje emerytura pomostowa, z uwzględnieniem art. 5-12, o ile zostały spełnione następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) na dzień 1 stycznia 2009 r. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z kolei w myśl art. 49 ww. ustawy, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Przepisy dotyczące emerytur pomostowych są traktowane jako przedłużenie przepisów dotyczących wcześniejszych emerytur, ale jednocześnie ograniczają grupę osób uprawnionych do świadczenia. Sąd zważył, że do nabycia świadczenia niezbędne jest spełnienie łącznie wszystkich przesłanek wynikających z art. 4 lub art. 49. Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy odwołujący wykonywał pracę w warunkach szczególnych po dniu 31 grudnia 2008 r. Sąd zważył bowiem, że pozostałe przesłanki związane z wiekiem odwołującego, okresem ogólnego stażu pracy czy rozwiązaniem stosunku pracy nie były kwestionowane w toku postępowania przez organ rentowy.

Sąd zważył, że odwołującemu nie przysługuje prawo do emerytury pomostowej mając na uwadze przepis art. 49 ustawy, gdyż J. K. w okresie od dnia 1 sierpnia 2009 r. do dnia 29 sierpnia 2016 r. wykonywał pracę w firmie należącej do M. P. o nazwie (...) w warunkach szczególnych. Prace wykonywane przez odwołującego w spornym okresie czasu związane z nabieraniem porcji masy szklanej na piszczel do kształtowania, nadawaniem odpowiedniego kształtu w zależności od aktualnego zapotrzebowania, odstawianie ukształtowanego wyrobu

do odprężarki tunelowej czy też wydmuchiwanie wyrobów szklanych do formy naciąganych około półtora metrowym piszczelem odpowiadają rodzajowi prac wymienionemu w pkt 8 załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych. Sąd zważył, że zgodnie bowiem

z pkt 8 załącznika nr 1 wykazu prac w szczególnych warunkach zalicza się prace bezpośrednio przy ręcznym zestawianiu surowców lub ręcznym formowaniu wyrobów szklanych w hutnictwie szkła. W związku z tym Sąd doszedł do przekonania, że wobec wykonywania prac przez odwołującego w warunkach szczególnych po dniu 31 grudnia 2008 r., spełnia on przesłankę zawartą w art. 4 pkt 6 ustawy.

Sąd Okręgowy zważył ponadto, że stosownie do definicji zawartej w przepisie art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, mogące z wiekiem z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, stawiające przed pracownikami - mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej - wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku. Wykaz tych prac określa załącznik nr 1 do ustawy. Z kolei pod pojęciem prac o szczególnym charakterze ustawodawca rozumie, zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy, prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się. W ocenie Sądu Okręgowego prace wykonywane przez odwołującego się przez okres zatrudnienia od 1974 roku w Hucie (...) stosownie do kierunku zawodowego wykształcenia (produkcja szkła i wyrobów szklanych) miały taki właśnie charakter z różnicami jedynie nazwy zajmowanego stanowiska. Była to praca jako formowacz wyrobów szklanych ręcznie wymieniona w załączniku Nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych poz. 8, ostatnio od dnia 1 sierpnia 2009 roku do dnia

29 sierpnia 2016 roku. Odwołujący się wyjaśnił przesłuchany w charakterze strony motywację sporządzenia przez M. P. niezgodnego ze stanem faktycznym pisma z dnia 29 września 2016 roku zaprzeczającego zatrudniania pracowników w warunkach szczególnych (k-62). Odnosząc się do stanowiska organu rentowego w tej kwestii Sąd zważył, że niezasadnie oparto zaskarżoną decyzję na wspomnianym oświadczeniu pracodawcy. Oświadczenie to nie stanowi dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., gdyż pracodawca odwołującego nie jest organem państwowym, ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Tylko dokumenty wystawione przez te organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Natomiast pismo sporządzone przez M. P. traktuje się w postępowaniu sądowym, jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Dokument taki podlega kontroli zarówno co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej. W związku z tym Sąd zważył, że całość zgromadzonego materiału dowodowego jednoznacznie potwierdza, iż praca odwołującego w spornym okresie czasu była wykonywana w warunkach szczególnych. Bezsporne było ponadto, że M. P. jako pracodawca odwołującego w okresie zatrudnienia od dnia 1 sierpnia 2016 r. do dnia 29 sierpnia 2016 r. opłacał składkę za pracownika na fundusz emerytur pomostowych, co wynika wprost także z wystawionego

świadczenia pracy. Zatem w ocenie Sądu w firmie (...) pracownicy wykonywali pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu załącznika nr 1 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Ponadto świadek M. P. podczas zeznań wskazał jednoznacznie, że odwołujący wykonywał tożsamą pracę, jak podczas jego dwukrotnego zatrudnienia w latach 90-tych, w których to miał wystawione przez pracodawcę świadectwo pracy w warunkach szczególnych.

Ustalenie daty, od której Sąd przyznał odwołującemu prawo do emerytury pomostowej wynika z dyspozycji art. 15 ust. w zw. z art. 26 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych w zw. z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z dnia 17 grudnia 1998 r. z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383). Zgodnie z tymi przepisami, świadczenie wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Jednakże Sąd przyznał odwołującemu prawo do emerytury pomostowej od dnia 19 czerwca 2016 r., gdyż w tej dacie J. K. ukończył 60-ty rok życia, od którego ustawa w art. 4 ust. 3 uzależnia możliwość wnioskowania o świadczenie. Z tych też względów Sąd na podstawie art. 477 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Jednocześnie w pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w wypłacie świadczenia, w oparciu o treść art. 118 ust. 1a ustawy. Ustalenie, że odwołujący spełniał warunek wykonywania pracy w warunkach szczególnych po dniu 31 grudnia 2008 r., wymagało bowiem przeprowadzenia sądowego postępowania dowodowego, w tym dopuszczenia dowodu z zeznań świadków i przesłuchania odwołującego. Organ rentowy nie ma tych możliwości dowodowych w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, gdyż ograniczony jest środkami dowodowymi wymienionymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., Nr 237, poz. 1412).

Zgodnie z art. 118 ust. 1a ustawy w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy przy wydaniu orzeczenia stwierdza odpowiedzialność organu rentowego. Działając zaś na podstawie powołanego przepisu, Sąd wnioskując a contrario, nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, powodującej opóźnienie w wypłacie świadczenia, mając na uwadze fakt, iż dopiero wyniki niniejszego postępowania dowodowego pozwoliły na poczynienie wiążących ustaleń co do charakteru zatrudnienia odwołującego się mających wpływ na jego prawo do wnioskowanego świadczenia.

SSO Włodzimierz Czechowicz

Zarządzenie: (...)

(...)